

A második adventi vasárnapon piros palástba öltözött angyal száll le a mennyekből, kezében egy nagy serleget hoz. Az angyal szeretné megtölteni az aranyserlegét, hogy tele vigye vissza a mennybe. De mit tegyen a serlegbe? Játékot? Ajándékot? Törékeny, finom szövésű ez a serleg, a Nap sugaraiból készült. Nem tehet bele kemény, nehéz dolgokat. Az angyal észrevétlen végigmegy a világ összes házában és lakásán, mert valamit keres. Tiszta szeretetet minden ember szívében. Ezt a szeretetet teszi a serlegébe, s viszi majd vissza a mennybe. Mindazok, akik a mennyben élnek, fogják ezt a szeretetet, s fényt készítenek belőle a csillagoknak. Ezért olyan jó felnézni a hunyorgó, ragyogó csillagokra.

Advent második hete: Sötét földhöz a fényes ég egyre közelébb

2021. 12. 06-11.

Játék	Munka
<ul style="list-style-type: none"> Betlehem gyapjúfilc síkbábokkal szabad játék (gyapjúfilcből alap készítése) Rajzolás lisztbe a világító dobozon virágpor gyűjtő játék (sárga és narancs pompomok a virágporok - dobókockával dobunk. Ahányat dobtunk, annyi pompomot tehetünk a kaptárunkba - kosárka. Az nyer, akinek több virágport sikerült összegyűjtenie.) Árnyjátékok szabadon 	<ul style="list-style-type: none"> Dekoráció készítése, azok esztétikus elrendezése Mézeskalácstészta begyúrása, sütése Karácsonyi meglepetések készítése
Környezővilág felfedezése	Matematikai tapasztalatok
<ul style="list-style-type: none"> Adventi hagyományok megismerése - Ambrus napi mézeskalács sütés Téli időjárás megfigyelése, hó halmazállapot változása Gyertya lángjának megfigyelése, kísérletek gyertyával (a tűznek nincs árnyéka, gyertyaoltás befőttes üveggel) 	<ul style="list-style-type: none"> páros és páratlan számokkal ismerkedés párosítás (gyerekek kesztyűi) mérések - tömeg és űrmérték - a mézeskalácshoz vastag és vékony, kisebb és nagyobb fogalma

Mozgás	Ének-zene-tánc
<ul style="list-style-type: none"> • Fuss és figyelj! A gyerekek körbe-körbe futnak (udvaron még jobb), majd 3 szót kiáltok felváltva bizonyos időközönként: gyertya, koszorú, angyal - nekik pedig mindegyik szóra mást kell csinálniuk. Gyertya - megállni, és magasba emelni a kezeiket, Koszorú - gyorsan 4-es csoportba rendeződni, és körbeállni, Angyal - terpeszben állva karok oldalsó középtartásban • gyertyaállítás előkészítése 	<ul style="list-style-type: none"> • Angyal kangyal mikula... népi kiszámoló • Ég a gyertya ég, két szál gyertya ég... (adventi dalocska) • Szálljatok le, szálljatok le karácsonyi angyalok... (Gryllus Vilmos) • Halk, hangos érzékeltetése • Feljött már a hajnalcsillag... • Elindult Mária...(szállást kéregető)
Mese-vers-mondóka	Alkotómunka
<p>Mese: Advent második angyalának története A méhkirálynő - Grimm mese</p> <p>Vers: Mentovics Éva: Szent karácsony éjjelén Szabó T. Anna Mézeskalács</p>	 <p>Angyalok készítése transzparens papírból tépéssel, ragasztással</p>
Beszélgetőkör játéka	Nagyobbak feladata
<ul style="list-style-type: none"> • Csendkör gyakorlása • olvadj el mint egy gyertya - feszültségoldó játék 	

A méhkirálynő

Egyszer egy királynak a két nagyobbik fia elindult szerencsét próbálni. Úgy elkanászodtak odakint a nagyvilágban, hogy haza se mentek többé. Otthon egy ideig várták őket, aztán a legkisebb királyfi, akit Tölkfílkónak hívtak, fölszedelőzködött, és a keresésükre indult. Hosszú ideig vándorolt, míg rájuk talált. Hanem a bátyjai kinevették: – Ez az együgyű maga akar megbirkózni a világgal – mondták – mikor nekünk kettőnknek sem sikerült, pedig mennyivel okosabbak vagyunk nála! – Akkor gyerünk együtt mind a hárman – ajánlotta Tölkfílkő. A bátyjai beleegyeztek, így hát hármában mentek tovább. Egyszer csak a hangyabolyhoz értek. A két nagyobbik föl akarta túrni hadd lássák, hogyan futkosnak ide-oda a riadt kis hangyák, hogyan cipelik magukkal kétségbeesetten a tojásaikat. A legkisebbik azonban elébük állt: –

Hagyjátok békén ezeket az állatokat! Nem engedem, hogy bántsátok őket! A két nagyobbik ráhagyta. – Csak nem fogunk összeveszni egy hitvány hangyabolyon! – mondták, Ballagtak tovább. Csakhamar egy tó tűnt föl előttük, rengeteg kacska úszkált rajta, csak úgy fehérlett tőlük a víz színe. – Fogunk egypárat, és megsütjük vacsorára! – dörzsölte a kezét a két nagyobbik testvér. Előre örültek a finom peccsenyének, De a legkisebbik megint elébük állt: – Hagyjátok békén ezeket az állatokat! Nem engedem, hogy bántsátok őket! A két nagyobbik morgolódot: miféle dolog ez, korgó gyomorral elszalasztani egy ilyen finom falatot! De a legkisebbik addig erősködött, míg el nem álltak a szándékuktól. Ismét útnak eredtek hát, mentek, mendégéltek, egyszer csak egy odvas fát láttak az út mentén. Méhek fészkeltek benne, és a lépjükben annyi méz volt, hogy kicsordult belőle, és végigfolyt a fa derekán. Nosza, megörült a két idősebb testvér! Tüzet akartak rakni a fa alá, hogy majd kifüstölik a méheket, s mind megszerzik a mézet. De Tökfilkő szétrúgta a kis máglyát, amit összehordtak, s nagy mérgesen kijáltotta: – Hagyjátok békén ezeket az állatokat! Nem engedem, hogy bántsátok őket! – Ostoba voltál, az is maradsz! – mordult rá a legidősebb királyfi, azzal továbbmentek, szóra sem méltatták többet az öccsüket. Így jutottak el egy nagy kastélyig. Furcsa kastély volt az! Az istállókban csupa kőből való paripa állt, embernek meg híre-hamva sem volt. A fiúk teremről teremre haladtak, míg a nagy ház legvégében útjukat nem állta egy ajtó. Három lakat függött rajta, de a közepén volt egy ablakocska, azon át be lehetett nézni a szobába. Odabent egy szürke kis emberke ült egy asztalnál. Bekiabáltak neki egyszer, kétszer hiába, nem hallotta. Bekiabáltak harmadszor is. Erre az emberke fölállt, sorra kinyitotta a lakatokat, és kijött. Nem szólt egy árva szót sem, csak egy gazdagon terített asztalhoz vezette őket, hogy egyenek-igyanak kedvükre. Mikor aztán jóllaktak, mindegyiknek megmutatta a hálósobáját, és eltűnt. Másnap reggel a szürke kis emberke fölkelte a legidősebb királyfit, és intett neki, hogy kövesse. Végimentek egy sereg termen és folyosón, végül egy nagy csarnokba léptek; ott az emberke szólanul rámutatott egy kőtáblára. A táblára felirat volt belevésve. A királyfi olvasni kezdte: "Ezt a kastélyt elvarázsolták, de aki a következő három feladatot megoldja, megválthatja. Először: az erdőben a mohában szétszórva rejlenek a királykisasszony gyöngyei, szám szerint ezer gyöngyszem. Ezt kell összekeresni; de ha alkonyatig akár csak egy is hiányzik az ezerből, aki keresi, kővé válik." A többi már nem is érdekelte a királyfit; ment egyenest az erdőbe, és egész álló nap a gyöngyöket kereste, de estélig nem talált többet száz szemnél. Úgy járt, ahogyan a táblán meg volt írva: kővé vált. Másnap a második királyfi próbálkozott meg, de neki sem volt sokkal nagyobb szerencséje: kétszáz gyöngyszemig jutott estéig, s ahogy a nap leáldozott, kővé vált. Harmadnap Tökfilkőra került a sor. Kora reggel neki látott a munkának, keresett-kutatott a sűrű mohában, de hiába, nehéz dolog volt ez, nagyon lassan ment. Látta szegény fiú, hogy nem viszi sokra, elbúsult a sorsán, leült egy kőre, és bánatában sírva fakadt. Hát ahogy ott ült és búsult, valami neszezés támadt előtte a fűben. Fölnézett, s mit látott? Jött a hangyakirály ötezer hangyával glédába sorakoztak, aztán rajta! – szaporán, sűrögve-forogva hordani kezdték Tökfilkő lábához a csillogó gyöngyszemeket. Nem telt bele sok idő együtt volt mind az ezer. Akkor a hangyakirály odaállt a gyöngyrakás mellé, tisztelgett a csápjaival, s azt mondta: – Megmentetted az életünket, hát mi is megmentettük a tiédet. Azzal, ahogy jöttetek, egykettőre el is tűntek a fűben. A királyfi összeszedte a gyöngyöket a sapkájába, bement a kastélyba, letette az egészet a szürke kis emberke asztalára aztán lefeküdt és jót aludt, hogy másnap pihenten láthasson neki a második feladatnak. Reggel a hallgatag emberke ismét odavezette a tábla elé, Tökfilkő pedig ezt olvasta rajta: "Másodszor: a királykisasszony hálósobájának a kulcsa lent rozsdásodik a tenger fenekén; azt kell megkeresni és felhozni onnét." "Most aztán véged van – gondolta magában a királyfi –, senki nem ment meg a kővé válástól." De azért csak kiballagott a tengerpartra. Hát amint kiér, látja, hogy csak úgy fehérlik a víz színe a sok úszkáló, bukdácsoló, ringatózó kacsától. Ahogy meglátták, vidám hápogásba kezdtek, egyszer-kétszer lemerültek, s a bóbítás gácsér már hozta is nagy begyesen a rozsdás kulcsot. Letette Tökfilkő lába elé a homokba, s így szólt: – Megmentetted az életünket, hát most mi is megmentettük a tiédet. Azzal szárnyra kaptak s elrepültek, alant szálltak, alig arasznyi magasban, ahogy a kacsák szoktak; csak úgy porzott a víz színe a nyomukban. A királyfi fölvette a kulcsot, besietett vele a kastélyba, és letette a szürke emberke asztalára. Az nagyon elcsodálkozott, de nem szólt egy árva szót sem. Tökfilkő jóízűen megvacsorázott, aztán

lefeküdt, s reggelig úgy aludt, mint a tej. Akkor fölkel, bevonult a csarnokba, s elolvasta a táblán a harmadik feladatot. Az volt a legnehezebb: "Fönt a hálószobában alszik a király három lánya. Melyikük evett mézet elalvás előtt?" Igen ám! Csak hogy mind a három édességet evett: a legidősebbik cukrot szopogatott, a középső szörpöt kóstolt: a legkisebbik nyelte a kanálka mézet. De hát honnét tudhatta volna szegény Tökfilkő, melyik mivel torkoskodott? Három galambtojás nem hasonlíthat jobban egymásra! A királyfi búsan ült a széken, nézte az egyiket, nézte a másikat, nézte a harmadikat, töprengett, melyiket válassza, mert ugyan mi egyebet tehetett volna, mint hogy csak találomra rámutat valamelyikre, hogy: ez az! Hát amint így emésztődik, egyszer csak zúgást hall, s beszáll az ablakon egy méhecske. A királyfi megörült: a formájáról rögtön megismerte, hogy az csak királynő lehet, mert nagyobb volt, mint egy közönséges dolgozó méhecske; ha pedig királynő, akkor tüstént gyanította hogy nem más, mint annak a kassnak a királynője, amelyiknek annak idején megmentette az életét. A méhecske meg csak zümmögött, repdesett, sorra rászállt mind a három királykisasszonynak az ajkára, s végül megült annak a szája szögletében, aki mézet evett. Így tudta meg a királyfi, melyik a három közül a legkisebbik királykisasszony. A varázs azon nyomban megtört. Fölébredt a kastély; ami kővé dermedt, most mind megéledett: ember emberré vált, paripa paripává; a kastély följárójánál megrázta magát a két kővizsla, és vidám csaholással rohángálni kezdtek az udvaron, s a ház tetején burukkolva nyújtogatták szárnyaikat a kőgalambok, egyet-kettőt tipegtek, aztán vidáman, boldog suhogással szóródtak szét a magasban. Tökfilkő feleségül vette a legkisebb királylányt, és az öreg király halála után rászállt az ország is; a két bátyja meg a királykisasszony két nénjét kapta mátkául.

Szabó T. Anna

MÉZESKALÁCS

Ünnepi csendben
fényes a mécses,
készül a mézes,
illata édes,

tojás, liszt, cukor, zsír,
fűszer kell bele sok,
összerakom gyorsan,
ha ügyes vagyok!

Lisztből szitálgat,
szállnak a pelyhek,
mintha leszállna
a földre a felleg,

selymes és puha és
belepi a kezem,
de ha beletüszkölkök
(prüssz) jaj nekem!

Mentovics Éva:
Szent Karácsony éjjelén

*Megszólal sok apró csengő.
Érces hangjuk lágyan zengő.
Azt zenélik minden ágon:
Karácsony van a Világon.*

*Szent Karácsony éjjelén
táncot jár a gyertyafény.
Meghittség, és szeretet
melengeti szívedet.*

Dalok:

Feljött már a hajnalcsillag:

<https://www.youtube.com/watch?v=tXzJzQcGe4M>

Elindul Mária:

<https://www.youtube.com/watch?v=y65MwIP6II>

Szálljatok le:

<https://www.youtube.com/watch?v=bULGPs7kDSI>

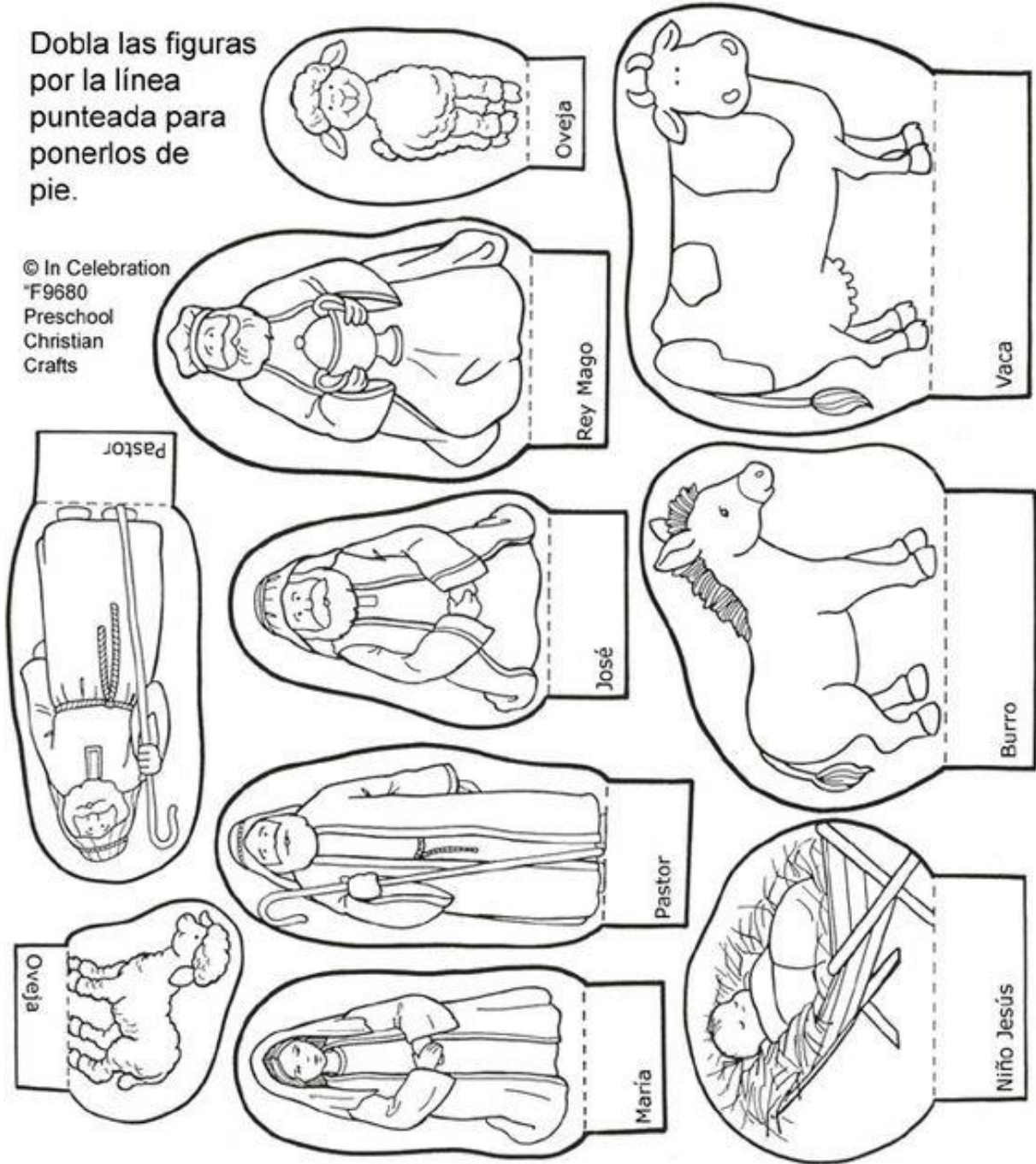
Színezhető papírfigurák Betlehemhez:

Figuras para el Nacimiento de Papel

Colorea las figuras que deseas usar en tu pesebre y recórtalas.

Dobla las figuras por la línea punteada para ponerlos de pie.

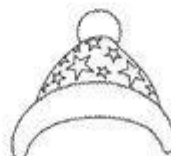
© In Celebration
"F9680
Preschool
Christian
Crafts

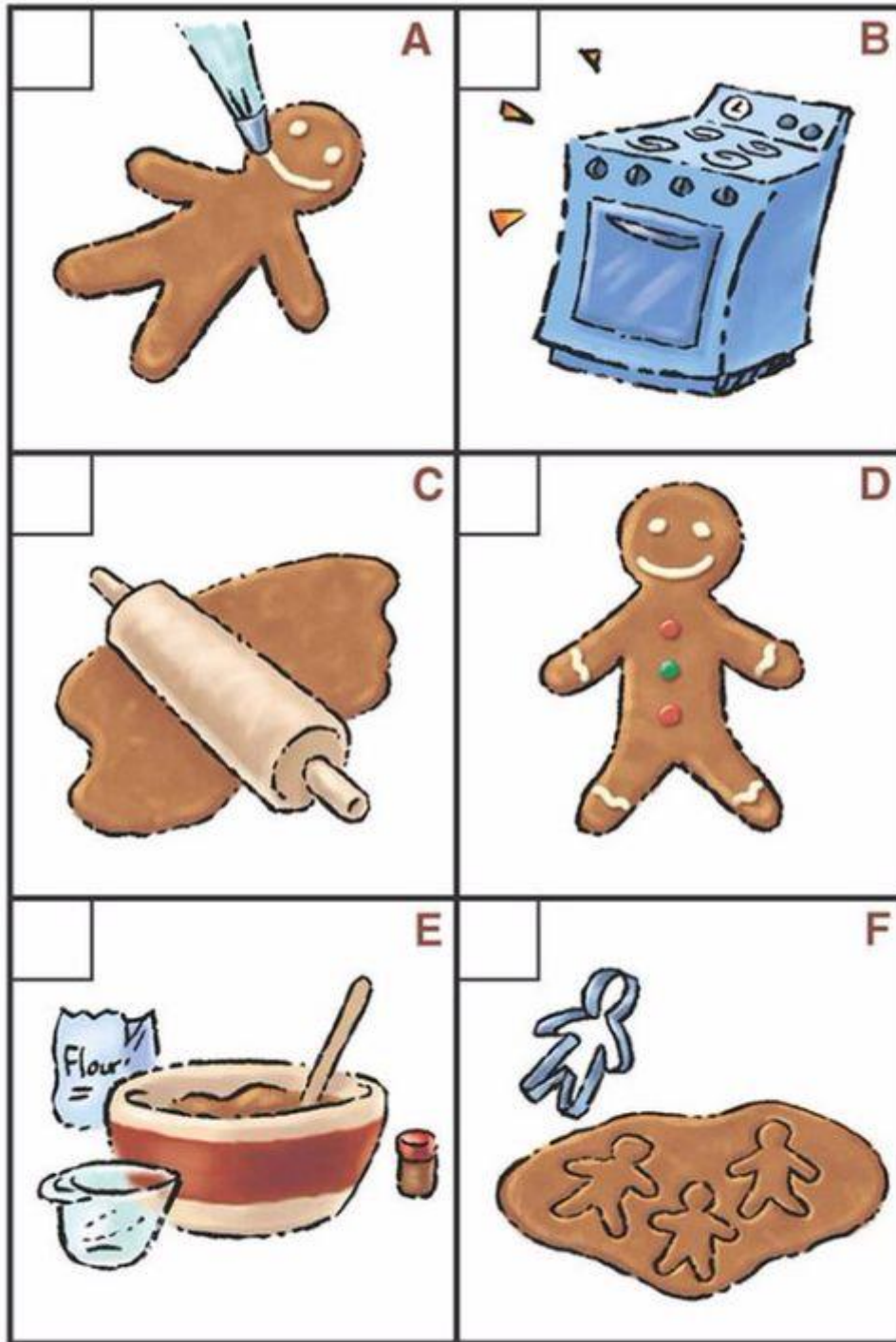
Feladatlap párosításhoz:

Όνοματεπώνυμο: _____ Ημερομηνία: _____

Τα γαντάκια και τα σκουφάκια μπερδεύτηκαν. Μπορείς να βρεις τα ζευγάρια;

Képek időrendbe helyezése:

Answers: 1. E, 2. C, 3. F, 4. B, 5. A, 6. D.

És a végére egy azonnal süthető mézeskalács recept:

<https://anapenyillata.hu/2014/12/08/azonnal-puha-azonnal-sutheto-mezeskalacs/>

December 7-én emlékeznek meg a méhészek Szent Ambrusról, az 6 védőszentjükről, amely jeles nap a mézről szól. A legenda szerint – amely nyomán Szent Ambrus a méhészek védőszentjévé vált – Ambrust csecsemőkorában egy méhraj zúgta körül, amint a ház udvarán pihent.

A méhek rátelepedtek a bölcsőjére, és ellepték a gyermeket, még a szájába is bemásztak, mintha csak szőlőfürt lett volna, amelyből a méhek nektárt szívnak. Anyja ekkor rémülten kiáltott föl: "Ha ez a gyermek életben marad, nagy ember lesz belőle!"

*A kis Ambrust azonban egyetlen méhecske sem csípte meg és semmi baja sem esett, édesanyja jóslata pedig bevált: a gyermekből valóban nagy ember, püspök, és remek szónok lett, ezért is nevezték őt **mézajkú prédikátornak**.*

*Régen, a magyar falvakban is misét tartottak Szent Ambrus, a méhészek védőszentjének tiszteletére a bőséges méztermésért, sőt sok helyütt még áldomást is ittak. A régi kalendáriumokban úgy tartották számon december 7-ét, hogy **ezen a napon a hagyomány szerint mézes teát kell inni**.*

A falvakban sok háztartásban ezen a napon sütöttek mézeskalácsokat és egyéb édes, mézzel készült finomságokat, melyek a karácsonyfát, vagy éppen az ünnepi asztalt díszítették.